

димъ мироточецъ, св. Елена царица, св. Анна царица, св. Владиславъ кралъ сърбски, св. млади Урошъ Неманпчъ, св. Стефанъ Скриляновски, св. Георги Софийски и др. На лѣвата стѣна: св. Лазаръ сърбски, св. Милютинъ Софийски, Антонии и Теодосии и др. Не далече отъ манастирътъ са намиратъ двѣ постници. Въ едната постница са намира гробътъ на св. Ивана, а другата принадлежи на св. Лука бжлгарски. Въ втората постница са намира черкова, която носи название „Покровъ пр. Богородици.“

ЗА СТАРОБЖЛГАРСКАТА АЗБУКА.

Въ старобжлгарскитъ езикъ ние намираме 42 гласни и сжгласни букви, които сж: а. б. в. г. д. е (и ѳ). ж. з. џ. и. і. к. л. м. н. о (и ѱ). п. р. с. т. оу. ф. х. ѿ. ц. ч. ш. щ. з. зи. в. ѣ. ю. ж. ѡ. ѧ. ѩ. ѫ. Ѭ. т. Ѯ. в. Тие букви, като изключиме ѣ и з, въ старите времена сж са произносите така сжщо, както са произнасятъ и до днесъ. Така напримѣръ, буквата а като а (а), буквата б като б (бе), и т. н.; слѣдователно ние ще да поговориме тука само за оние гласни и сжгласни букви, които въ по-новите времена сж изменили своето първоначално произношение.

1) буквата *зѣло* (s) въ старобжлгарските памѣтници са е употрѣбляла само памѣсто цифра (6); но въ памѣтниците отъ XV-ятъ вѣкъ ние я намираме вече въ множество думи, които са захващатъ съ з, като напримѣръ, въ думите: *зѣкъда*, *зѣме*, *зѣръ*, *зѣница*, и пр. Но тая буква и до днесъ още има отдѣленъ звукъ, ко-